

Stenen är ristad av *Øpir*, en av de få ristningar denne har utfört i Sollentuna hd (se U 78 och 118).

Bureus översätter r. 55—74 »Dir hvärru hute i Rike, illi militarunt foris». Men redan Peringskiöld har funnit det rätta: »de woro uth til Grekerna».

105. Eds kyrka.

Litteratur: Joh. Bureus, F a 6 s. 44 n:r 21 (lib. 1), s. 174 n:r 56 a (lib. 5, Rhezelius), F a 5 n:r 90; M. Aschaneus, F b 19 bl. 11.

Avbildning: Aschaneus, teckning, a. a.

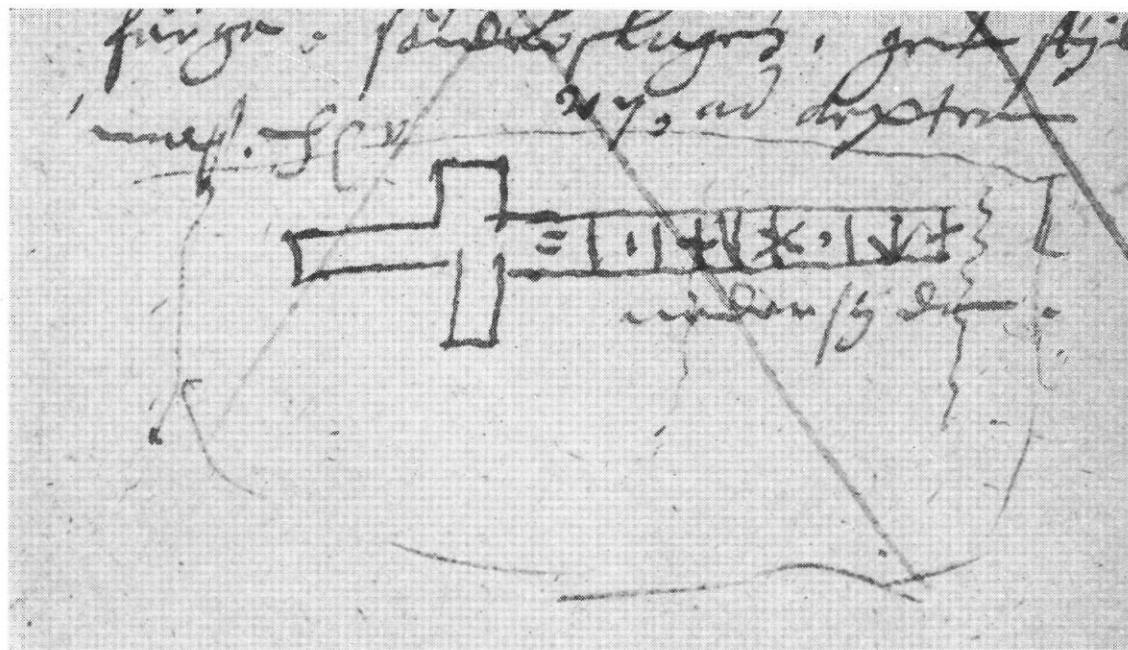

Fig. 93. U 105. Eds kyrka. Efter teckning av Aschaneus.

Runstenen, som endast finnes omtalad i Bureus' samlingar och Aschaneus' anteckningsbok, låg »i kyrkdörrn» (Rhezelius: »wid Kyrkiedören»). Aschaneus har av den gjort en hastig skiss.

Inskrift enligt Aschaneus och Rhezelius: ... **ati · huni · i** ..., enligt Bureus: ... **ti · huki** ...

Även Bureus antyder, att stenen har varit försedd med ett enkelt latinskt kors. Möjligen har det varit en gravhäll av samma typ som U 64.

106. Prästgården, Eds sn.

Pl. 61.

Litteratur: K. A. Gustawsson i *Fornvännen* 1927, s. 366; *Stockholms-Tidningen* 30/4 1927, 24/2 1928; handlingar i ATA.

Avbildning: S. Curman foto 1927 (ATA).

Stenen påträffades hösten 1926 vid grävning av ett trädgårdsland. Den låg på c:a 1/2 meters djup med ristningen nedåt; den slogs sönder i flera delar, vilka bortfördes. Senare upptäcktes runorna, sedan ett regn spolat stenarna rena. Stenen lagades och restes på gräsplanen framför prästgårdsbyggnaden.

Ljus granit. Stenens höjd 1,30 m. (över nuvarande markytan 1,02 m.), bredd 0,55 m. Ristningen 0,90 × 0,47 m. — Nedtill är stenytan svårt skadad i mitten, varigenom något av inskriftens början och slut gått förlorat, jämte en del ornamentik.